

CHLEB PRZAŚNY

Chleb jest jedną z rzeczy, które są człowiekowi najbliższe. Nic dziwnego, że chleb i pokarm to słowa, które można wymieniać. Mówiąc chleb rozumimy przez to słowo pokarm dzięki któremu możemy żyć.

Nic dziwnego, że ten właśnie pokarm znalazł swoje miejsce w kulcie oddawanym Bogu. Tak było w Starym Testamencie i tak też jest Nowym Przymierzu.

W Starym Testamencie składano wiele ofiar. Zazwyczaj w ofierze składano żyjące stworzenia, a sama ofiara rozpoczynała się od ich rytualnego uboju. Potem zaś część lub całość tej ofiary spalano, część spożywano a część przeznaczano na utrzymanie kapłanów i świątyni. Jednakże poza ofiarami ze zwierząt składano także w ofierze chleb. Chleby dołączano do tej części ofiar, która była spalana, ale także spożywano go na uczcie ofiarnej. Poza tym w przybytku, a potem w świątyni zawsze było wyłożone na specjalnym stole dwanaście chlebów zwanych pokładnymi, które zmieniano każdego tygodnia na świeże. Najważniejsze jednak zastosowanie chleba w liturgii Starego Przymierza to chleb uczyty paschalnej i całego obchodu święta przaśników. Od rodzaju chleba bierze to święto nawet swoją nazwę. Było to święto na pamiątkę uwolnienia Izraelitów z niewoli egipskiej. Na początku wędrówki jedli oni chleb niekwaszony, czyli przaśny, bo ciasto nie zdążyło się zakwasić w pośpiechu ucieczki. Smak tego chleba miał towarzyszyć Żydom każdego roku, gdy świętowali swoją wolność. Chleb przaśny to chleb wolności.

W Nowym Testamencie Pan Jezus samego siebie po wielokroć nazywał chlebem życia. Wielka mowa zawarta w 6 rozdziale Ewangelii wg św. Jana jest wykładem Pana Jezusa na ten temat. Najważniejsze jednak dla nas chrześcijan jest, że Pan Jezus w czasie ostatniej wieczerzy ustanowił sakrament czyli znak swojego przymierza z nami używając chleba i wina i przeistaczając je w swoje ciało i krew. Ostatnia wieczerza była według relacji Ewangelii wieczerzą paschalną. Skoro tak, to znaczy, że Pan Jezus i Apostołowie musieli jeść chleb niekwaszony. I taki właśnie przaśny chleb został przez Pana Jezusa użyty jako materia Najświętszego Sakramentu Nowego Przymierza.

W Kościele katolickim idąc za tą właśnie intuicją używamy powszechnie chleba przaśnego sprawując Najświętszą Ofiarę Mszy. W normalnych warunkach obowiązuje nas używanie chleba wypieczonego wyłącznie z mąki pszennej bez żadnych dodatków poza wodą konieczną do zacynienia ciasta. Taki chleb w formie opłatka jest materialem celebracji Eucharystii. We wspólnotach neokatechumenalnych Kościoła katolickiego spotykamy się z praktyką wypiekania chleba na Eucharystię przez samych uczestników. Wówczas chleb ten ma inną formę. Ma formę dość grubego placka. Jednakże jest to ten sam chleb przaśny – bez dodatków, nade wszystko bez drożdży, zakwasu czy też innych spulchniaczy.

Zasada używania chleba przaśnego nie jest jednak powszechna wśród chrześcijan. Kościoły tradycji wschodniej w zdecydowanej większości używają chleba kwaszonego. Tak postępują nasi bracia prawosławni, ale też katolicy obrządków wschodnich np. ukraińsko-bizantyjskiego. Ich motywacja wyboru chleba kwaszonego zamiast przaśnego wynika z przekonania, że do liturgii, w której spotykamy żywego Chrystusa należy używać żywego chleba. Chleb przaśny jest nazywany martwym. Chleb kwaszony natomiast ma w sobie życie wynikające z procesów fermentacji, które ożywiają ciasto. Dlatego właśnie nasi bracia tradycji wschodnich wybrali jako materiał Eucharystii chleb kwaszony.

Badania historyczne wykazują, że przez pierwsze tysiąc lat życia Kościoła jeszcze niepodzielnego w tej dziedzinie panowała daleko idąca swoboda. Spotykamy świadectwa używania chleba kwaszonego w zachodniej części Kościoła ale też chleba przaśnego używanego na wschodzie. To dopiero rozejście się dróg Kościoła wschodniego i zachodniego doprowadziło do usztywnienia zwyczajów. Nie sprawia to bynajmniej, że Eucharystia naszych wschodnich braci jest nieważna lub mniej święta.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE NA XXXI NIEDZIELĘ ZWYKŁĄ, 03.11.2024

Dzisiaj po Mszy o 12.30 Rycerze Kolumba zapraszają na męski różaniec – modlitwę mężczyzn i za mężczyzn w procesji od naszego kościoła do Krzyża Nowohuckiego.

W liturgii w tym tygodniu: w poniedziałek św. Karola Boromeusza; w sobotę rocznica poświęcenia Bazyliki Laterańskiej.

W najbliższy czwartek po Mszy wieczornej zapraszamy na przedstawienie o bł. Edmundzie Bojanowskim przygotowane przez siostry katechetki i dzieci z naszej parafialnej scholi. Przedstawienie będzie mieć miejsce w kościele.

Także w czwartek przypada 19 rocznica śmierci ks. Józefa Gorzelanego – budowniczego naszego kościoła, a dzisiaj 6 rocznica śmierci ks. Janusza Bielańskiego. Polecamy ich modlitwie wszystkich parafian.

W piątek spotkanie kandydatów do bierzmowania z klas VII. Rozpocznie się ono Mszą Świętą o 18.00 a po niej katecheza w kościele.

W Święto Niepodległości młodzież oazowa naszej parafii zaprasza serdecznie na patriotyczne śpiewogranie. Będzie ono w kaplicy pojednania o 18.45. Tego samego dnia o 11.00 będzie uroczysta Msza w intencji Ojczyzny a po niej chóry „Arka” i „Pastores” dadzą koncert pieśni patriotycznych.

Przez cały listopad modlimy się za zmarłych polecanych w wypominkach jednorazowych na różańcu w Grocie Matki Bożej o 17.15 w dni powszednie. Za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych modlimy się w każdą niedzielę, a w drugi piątek każdego miesiąca o 18.00 ofiarujemy za nich Mszę Świętą. W kancelarii parafialnej przyjmujemy jeszcze wypominki za zmarłych.

EWANGELIA NA DZIŚ I SŁOWO BOŻE NA CAŁY TYDZIEŃ

Jeden z uczonych w Piśmie zbliżył się do Jezusa i zapytał Go: „Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?” Jezus odpowiedział: „Pierwsze jest: „Słuchaj, Izraelu, Pan, Bóg nasz, Pan jest jedyny. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą”. Drugie jest to: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”. Nie ma innego przykazania większego od tych”. Rzekł Mu uczoney w Piśmie: „Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznieś powiedział, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego. Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego daleko więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i ofiary”. Jezus widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: „Niedaleko jesteś od królestwa Bożego”. I już nikt więcej nie odważył się Go pytać. (Mk 12,28b-34)

Nd: Pwt 6,2-6; Hbr 7,23-28; Mk 12,28b-34 / **Pn:** Flp 2,1-4; Łk 14,12-14 / **Wt:** Flp 2,5-11; Łk 14,15-24 / **Śr:** Flp 2,12-18; Łk 14,25-33 / **Cz:** Flp 3,3-8a; Łk 15,1-10 / **Pt:** Flp 3,17-4,1; Łk 16,1-8 / **Sb:** Ez 47,1-2.8-9.12; 1Kor 3,9b-11.16-17; J 2,13-22

Czym jest świętych obcowanie. Prawda wiary. Odpust - jak i dlaczego. Nauka o odpustach. Odeszli i co dalej? Gdzie dzieci tracą wiarę. Serce, które zawsze czeka. Nowy dokument papieża o Sercu Bożym.

Msze Święte w niedziele: 6.30 / 8.00 / 9.30 / 11.00 / 12.30 / 16.00 / 17.30 / 19.00

Msze Święte w dni powszednie: 6.00 / 6.30 / 7.00 / 7.30* / 8.00 / 11.00 / 18.00 (* nie ma Mszy o 7.30 w środy i pierwsze piątki)

Spowiedź (w kaplicy pojednania): w niedziele kwadrans przed każdą Mszą Świętą / w dni powszednie: 6.00-8.30; 16.30-18.00.

Kancelaria parafialna

Dyżur księdza:

poniedziałek – wtorek 16.30-17.45

środa – piątek 10.00-10.45 16.30-17.45

sobota 10.00-10.45

W pierwsze piątki miesiąca i święta kancelaria nieczynna

Dane kontaktowe

ul. Obrońców Krzyża 1, 31-831 Kraków

kontakt.arkapana@gmail.com

www.arkapana.pl

Telefon do kancelarii: 12 644 06 24; Telefon do księdza dyżurnego: 791 164 081

Ks. Jerzy Czerwień 12 68 08 204

Ks. Bolesław Karcz 12 68 08 205

Ks. Jarosław Gawęda 12 68 08 206

Ks. Rafał Starzak 12 68 08 207

Ks. Władysław Kądziołka 12 68 08 208

Ks. Janusz Mieczkowski 12 68 08 210

Ks. Adam Trzaska 12 68 08 212

Ks. Konrad Natkaniec 12 68 08 213

Ks. Bogdan Mosur 12 68 08 215

Ks. Józef Zieliński 12 68 08 216

Ks. Tomasz Nowak 12 68 08 217

Numer rachunku bankowego parafii: 37 1020 2906 0000 1202 0086 9321